

γίνεται, ἀλλ' ἀρκούμεθα εἰς ἓν, τὸ ὁποῖον εὐρηται ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τῆς πρώτης ἐπιστολῆς τοῦ Πέτρου, ἐν τῷ 24 στίχῳ: «διότι πάντα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πάντα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε».

Ὁ ἄνθρωπος παραβάλλεται ἐν τῇ Γραφῇ πρὸς ἄνθος καὶ δι' ἄλλον λόγον. Τὰ ἄνθη ζῶσιν ὀλίγον μόνον χρόνον, καὶ αὐτὰ τὰ μακροβιώτατα· τινὰ τούτων ὀλίγας μόνον ὥρας βιοῦσι, ὡς εἴπωμεν ἐν ἄλλοις κεφαλαίοις. Ταῦτο πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος συμβαίνει. Τινὲς θνήσκουσι νεώτατοι. Εἰσὶν ὥραῖοι ἐφόσον ζῶσι, καὶ γονεῖς ἢ φίλοι ποθοῦσι νὰ βλέπωσιν αὐτοὺς, ἀκριβῶς ὡς ποθοῦμεν νὰ θεωρῶμεν τὰ ὥραῖα ἄνθη. Ἀλλ' ὁ βίος αὐτῶν εἶναι βραχύς, λίαν βραχύς ὡς ἄνθος μίαν μόνην ἡμέραν ἀκμάζον, εἴτα δὲ μαραίνεται καὶ πίπτει. Ὅταν νεαρὰὶ ὑπάρξεις ἀποθνήσκουσι πόσον κατάλληλον εἶναι νὰ θέτῶμεν ἄνθη ἐπὶ τοῦ φερέτρου. Τὸ τεθνεὺς βρέφος εἶναι ὥραῖον καὶ εὐάρεστον τὴν θέαν, ὡς τὸ ἀπὸ τοῦ στελέχους αὐτοῦ κοπὲν ἄνθος, ἀμφοτέρω δὲ συγχρόνως θλίβουσιν.

Ἀλλ' ἴσως εἴπτετε ὅτι οἱ γέροντες δὲν εἶναι ὡς τὰ ἄνθη, διότι ζῶσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Ἰσως φαίνεται μακρὸς ὁ χρόνος, ἀλλ' ἐὰν ἐρωτήσητε τούτους θὰ σᾶς εἴπωσιν ὅτι ὁ βίος, ὅταν βλέπωσιν αὐτὸν ὡς παρῳημένον, εἶναι λίαν βραχύς. Εἰσὶν ὡς τὰ μακροβιώτατα ἄνθη. Ἐνθὺ τὸ θνήσκον βρέφος εἶναι ὡς τὸ ἄνθος τὸ ζῶν ὀλίγας μόνον ὥρας, οἱ ἀποθνήσκοντες γέροντες εἰσὶν ὡς τὰ ἄνθη τὰ πολλὰς ἡμέρας διαρκοῦντα. Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη διαφορὰ. Τὰ ἄνθη πάντα θνήσκουσι, οὕτω δὲ καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι, ἕτερα δὲ ἄνθη καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι λαμβάνουσι τὴν θέσιν αὐτῶν.

Παραβάλλουσα τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὰ ἄνθη ἡ Γραφὴ λαλεῖ περὶ αὐτῶν ὡς ἀποκκαμμένων· διότι ὁ θάνατος εἶναι πολλάκις τόσο ἀιφνῆδιος εἰς τε τοὺς νέους καὶ τοὺς γέροντας ὥστε λέγονται ὡς ἀποκοπέντες ὡς χόρτος ἢ ἄνθος. Βλέπατε ὥραῖον ἄνθος ἰστάμενον μετὰ τοῦ χόρτου, δροσερόν καὶ φαιδρόν, ἐν τῷ λαμπρῷ ἡλίῳ. Ἀλλὰ τὸ δρέπανον τοῦ θείου τοῦ κόπτε, καὶ μαραίνεται καὶ θνήσκει. Οὕτω συμβαίνει ὅταν ἔλθῃ ὁ θάνατος, εἰς τοὺς πλήρεις ῥώμης καὶ κάλλους. Τοσούτω ἀιφνῆδιᾳ εἶναι ἡ μεταβολή, ὥστε φαίνεται ὡσανεὶ τῶντι ἀπεκόπησαν ὡς τὸ ἄνθος.

Ἡ Γραφὴ παραβάλλει τὸ κάλλος τῶν ἀνθέων, τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πρὸς τὴν δόξαν τοῦ Σολομῶντος καὶ εὐρίσκει ὅτι ἐκεῖνα εἶναι ἀνώτερα κατὰ τὴν διακόσμησιν τοῦ μεγάλου καὶ πολυτελῶς ἐνδεδυμένου βασιλέως. Λάβετε τὴν πλουσιωτέραν ἐνδυμασίαν καὶ παρατηρήσατε αὐτὴν προσεκτικῶς, καὶ ἐπειτα θεωρήσατε τὸ κοινότερον τῶν ἀνθέων, καὶ θέλετε εἰπεῖ ὅτι ταῦτα εἰσὶν ὥραῖότερα τοῦ πλουσίου ἱματισμοῦ. Ἡ διαφορὰ δὲ γίνεται μεγαλητέρα ὅταν μεταχειρισθῇτε μικροσκοπίον. Τὸ λαμπρὸν ἱμάτιον φαίνεται χονδροειδές ὅταν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου μεγεθυνθῇ, ὁμοῦς τὰ ἄνθη φαίνονται ὥραιότερα ὅσῳ πλεονέκτερον μεγεθύνονται· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα θεωροῦ-

μεν κοινῶς ὡς ῥίζας, εἰσὶν ὥραῖα ὅταν ἀκριβῶς τὰ ἐξετάσωμεν.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΑΠΗΤΩΝ. — Οἱ τάπητες, οἱ καλούμενοι κοινῶς κελίμνια, ἦσαν ἐν χρήθει σχεδὸν περὶ τὴν 8ην ἑκατονταετηρίδα πρὸ Χριστοῦ, οὐχὶ ὁμοῦς τοιοῦτοι, οἵοι εἶναι σήμερον, οὐδὲ ἡ χρῆσις αὐτῶν ὁμοία μετὰ τὴν σημερινήν. Τότε ἤπλωνον αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐφ' ὧν ἐκάθηντο οἱ ἄνθρωποι οἱ ὑπὸ σκηνάς ἐνδιατρώμενοι, ὡς καὶ σήμερον ἀκόμη μεταχειρίζονται αὐτοὺς οἱ Τούρκοι, ὅταν πρόκηται νὰ προσκυνήσουν. Δὲν εἶναι ὁμοῦς γνωστὸν, καὶ πότε ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἤρχισαν οἱ ἄνθρωποι νὰ μεταχειρίζονται αὐτοὺς ἐντὸς τῶν οἰκιῶν. Ἀναφέρεται, ὅτι τὴν 12 ἑκατονταετηρίδα μετὰ Χριστὸν εἶχεν εἰσαχθῇ ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ ἐθεωρεῖτο μάλιστα ὡς πολυτελείας ἐπιπλὸν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ ὕφανσις μαλλίνων ταπήτων, μετενεχθεῖσα ἐκ Περσίας, εἰσήχθη ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἑρρίκου τοῦ δ', τῷ 1610, ὅτε εἶχον μεγάλην τιμὴν οἱ περσικοὶ καὶ τουρκοὶ τάπητες. Ὁ ἐργαλεὺς ἢ ἄλλως καλουμένη Ὀλλανδικὴ ὑφαντικὴ μηχανὴ εἰσήχθη ἐν Λονδίῳ ἐξ Ὀλλανδίας τῷ 1673 περίπου, ἀλλ' ἐκτοτε ἐτροποποιήθη μεγάλως, ἐβεελτιώθη καὶ τοιαύτην ἔλαβε κυκλοφορίαν καὶ ἀνάπτυξιν ἡ τοῦ τοιαύτου εἶδους μηχανή, ὥστε ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ ὑπάρχουσιν ἤδη 250,000 ὑφαντικαὶ μηχαναὶ διὰ τῶν χειρῶν κινούμεναι καὶ 75,000 μηχαναὶ τοιαῦται, αἵτινες κινοῦνται διὰ τοῦ ἀτμοῦ, ἐκάστη τῶν ὁποίων, ὑφαίνει 22 πῆγεις καθ' ἐκάστην. Αἱ διὰ τοῦ ἀτμοῦ ὁμοῦς αὐταὶ μηχαναὶ εἰσέχθησαν τῷ 1807.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Δὲν πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἀδύνατος ἐχθρὸς δὲν δύναται νὰ μᾶς βλάψῃ, διότι ἤθελεν εἶσθαι τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἐπιστεύομεν, ὅτι ἐκ σπινθήρος δὲν δύναται ν' ἀφθῇ πυρκαϊά.

— Ἡ ἐλπίς εἶναι τὸ τελευταῖον πράγμα ὅπερ ἐκλείπει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

— Ἄς τιμῶμεν τὸ γῆρας, ἀφοῦ πάντες πρὸς αὐτὸ τὸ τέρμα τείνωμεν.

— Τρία πράγματα εἰσὶν τὰ δυσκολώτερα ἢτοι τὸ νὰ φυλάττωμεν ἐν μυστικόν· νὰ λησμονῶμεν μίαν προσβολήν, καὶ νὰ κάμωμεν καλὴν χρῆσιν τοῦ καιροῦ μας.

— Τὸ μόνον ὅπερ παλαιώνει ταχύτερον εἶναι ἡ εὐεργεσία.

— Ἡ ἡλικία καὶ ὁ ὕπνος μᾶς δεικνύουσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου.

— Ἡ εὐδαιμονία τοῦ σώματος· ἐγκτεται ἐν τῇ υἰείᾳ, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος ἐν τῇ μαθήσει.